

คำวินิจฉัยอุทธรณ์

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ ๑๒ ๒๕๖๐

เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง รายบริษัท

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๐๕๓๑ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ ออกคำสั่งปรับบริษัท เป็นรายวันในอัตราวันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเดิม จนถึงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่บริษัท ได้รับแจ้งคำสั่งปรับทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่บริษัท ได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่บริษัท ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ พร้อมทั้งแจ้งว่าบริษัท มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับ โดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือระบุข้ออุทธรณ์ข้อโต้แย้ง และข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่บริษัท ได้รับทราบคำสั่งปรับดังกล่าว ทั้งนี้ บริษัท ได้รับคำสั่งปรับปกครองเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐

บริษัท , ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองขอให้ผ่อนผันหรือมีคำสั่งปรับในอัตราสถานเบา โดยชี้แจงว่าตั้งแต่บริษัท ได้รับคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ก็ได้ดำเนินการแก้ไขปล่อยปละละเลยแต่อย่างใด และได้ว่าจ้างบริษัท ให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย จนระบบบำบัดน้ำเสียของที่ดินจัดสรรโครงการ สามารถทำงานได้ครบถ้วน อีกทั้งได้ล้างทำความสะอาดระบบบำบัดน้ำเสียทั้งหมดเพิ่มเติมด้วย รวมถึงให้คำแนะนำในการควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียและได้ตรวจสอบการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียอย่างต่อเนื่อง ซึ่งต่อมาบริษัท ได้รับคำสั่งปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำของกรมควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ปรากฏว่าค่าบีโอดี เท่ากับ ๓๘ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าทีดีเอส เท่ากับ ๕๔๐ มิลลิกรัมต่อลิตรนั้น บริษัท ขอชี้แจงว่า ไม่ได้เพิกเฉยต่อกรณีดังกล่าวแต่อย่างใด โดยเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ ได้ว่าจ้างบริษัท ให้เข้ามาเก็บตัวอย่างน้ำทั้งของที่ดินจัดสรรโครงการ ไปตรวจวิเคราะห์อีกครั้ง พบว่าค่าบีโอดี เท่ากับ ๔ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าทีดีเอส เท่ากับ ๔๓๔ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทั้ง

ทั้งนี้จากรายงานผลการสรุปของบริษัท

๑ (มหาชน)แสดงให้เห็นว่าบริษัท

ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง ซ่อมแซม ระบบบำบัดน้ำเสียของที่ดินจัดสรรโครงการ
ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานแล้ว

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง
ทางปกครองได้รับคำอุทธรณ์และพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จึงเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ แห่ง
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ พิจารณาคำอุทธรณ์ของบริษัท

ต่อไป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลัดกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้รับมอบอำนาจในการพิจารณาคำอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำขออุทธรณ์ของ
บริษัท

ผู้อุทธรณ์ ประกอบคำชี้แจงของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษพร้อม
เอกสารหลักฐาน รวมทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

๑. คำอุทธรณ์ของบริษัท

ในฐานะเจ้าของที่ดินจัดสรร

โครงการ

ผู้อุทธรณ์ รับไว้พิจารณาได้หรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า กรณีตามข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งคำสั่งปรับทางปกครองของ
เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๔๔๓๙ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๐ ไว้เมื่อวันที่ ๒๑
กันยายน ๒๕๖๐ ผู้อุทธรณ์ในฐานะคู่กรณี จึงต้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ตนได้รับแจ้ง
คำสั่งทางปกครอง ระยะเวลาอุทธรณ์จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ ทั้งนี้ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓
ตุลาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครองต่อเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๐ กรณีจึงถือ
ได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว จึงรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

๒. คำสั่งของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ที่สั่งให้บริษัท

ในฐานะเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินจัดสรรโครงการ

ผู้อุทธรณ์ นำเงินมาชำระค่าปรับทางปกครอง กรณีไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
ที่สั่งให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัด
น้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานการควบคุมการระบายน้ำทั้งตามที่กำหนดไว้ภายในระยะเวลา ๑๒๐ วัน เป็น
คำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา
คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้อำนาจเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ
หรือผู้ครอบครอง หรือผู้ควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบ
บำบัดน้ำเสีย ซึ่งผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๕๕ มาตรา ๖๙
และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร
บางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสีย
ลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่จะต้องถูกควบคุมการระบาย

น้ำเสียลงสู่แม่น้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ยุทธธน์จึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงเห็นว่าคำสั่งของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๓. บริษัท

ในฐานะเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินจัดสรร

โครงการ

ผู้ยุทธธน์ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุม

มลพิษแล้วหรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า ผู้ยุทธธน์อ้างว่าได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของที่ดินจัดสรรโครงการ: เสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น เห็นว่าการ

กระทำของ ผู้ยุทธธน์ดังกล่าวจะถือว่าได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานควบคุมมลพิษแล้ว ก็ต่อเมื่อผู้ยุทธธน์ได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ให้เสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับถัดจากวันที่รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๗/๑๙๗๒ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ซึ่งผู้ยุทธธน์ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จึงครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของผู้ยุทธธน์ พบว่าน้ำทิ้งยังมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่าผู้ยุทธธน์ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ ข้ออ้างของผู้ยุทธธน์ในประเด็นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

๔. การกำหนดค่าปรับทางปกครองให้ชำระค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเดิม จนถึงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่บริษัท ในฐานะเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินจัดสรรโครงการ:

ผู้ยุทธธน์ ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร และค่าอุทธรณ์ของผู้ยุทธธน์ รับฟังได้หรือไม่

ประเด็นที่ผู้ยุทธธน์อ้างว่า เมื่อผู้ยุทธธน์ได้รับหนังสือของกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๗/๑๙๗๒ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ก็ไม่ได้มีเจตนาใจหรือปล่อยปละละเลยในการนี้แต่อย่างใด และได้ว่าจ้างบริษัท ให้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย จนระบบ

บำบัดน้ำเสียของที่ดินจัดสรรโครงการ: สามารถทำงานได้ครบถ้วน อีกทั้งได้ล้างทำความสะอาดระบบบำบัดน้ำเสียทั้งหมดเพิ่มเติมด้วย รวมถึงให้คำแนะนำในการควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย และได้ตรวจสอบการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ ผู้ยุทธธน์ได้ให้บริษัท นำตัวอย่างน้ำจากที่ดินจัดสรร

โครงการ: ส่งวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการของบริษัท ซึ่งเป็นบริษัทที่ได้รับ การขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้อง โดยกรมงานอุตสาหกรรมและมาตรฐาน ISO.IEC ๑๗๐๒๕ ผลปรากฏว่าค่าบีโอดี เท่ากับ ๔ มิลลิกรัมต่อลิตร และค่าทีดีเอส เท่ากับ ๔๓๔ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ย่อมแสดงให้เห็นผู้ยุทธธน์ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง ซ่อมแซม ระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพ

เพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียของโครงการให้เป็นไปตามมาตรฐานแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงขอให้โปรดผ่อนผันหรือมีคำสั่งให้ปรับในอัตราสถานเบา

ประเด็นนี้เห็นว่า การกำหนดค่าปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นการกำหนดค่าปรับตามข้อ ๑ (๙) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งกำหนดว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายมีอำนาจกำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครองได้ไม่เกินห้าพันบาทต่อวัน สำหรับการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองที่อยู่ในเขตอำนาจ” ซึ่งการกำหนดค่าปรับทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ที่ให้ชำระค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเดิม จนถึงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้อุทธรณ์ ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) ไม่เกินอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดและมีความเหมาะสมแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ภายหลังจากที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง ปรากฏว่าตัวอย่างน้ำทิ้งจากบ่อพักน้ำทิ้งจากปลายท่อน้ำทิ้งมีค่าเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าผู้อุทธรณ์ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงเห็นควรให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าปรับทางปกครองตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันครบกำหนดคำสั่งทางปกครองเดิม จนถึงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

ประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ ได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลงปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของที่ดินจัดสรรโครงการ: จนน้ำทิ้งมี

ค่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดค่าปรับทางปกครองเป็นไปอย่างเหมาะสม จึงเห็นพ้องที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้ติดตามตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของที่ดินจัดสรรโครงการ

อีกครั้ง ซึ่งหากได้ผลเป็นประการใด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะได้กำหนดจำนวนค่าปรับทางปกครองให้เหมาะสมกับผู้อุทธรณ์ต่อไป จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เห็นพ้องกับความเห็นของอธิบดี กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีความเห็นให้ยกคำอุทธรณ์ของบริษัท

ผู้อุทธรณ์

อนึ่ง หากบริษัท

ผู้อุทธรณ์ ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัย

อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีคัดค้านคำวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อศาลปกครอง ภายในระยะเวลา ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้น หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่รับคำวินิจฉัยนี้

วินิจฉัย ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายวิจารณ์ สิมายา)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม